No. 2718 Zaterdag 15 Februari 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Regeringsreglementen in West-Indië.

Wijzigingen in het wetsontwerp tot herziening.

De betreffende Commissie van Voorbereiding heeft thans aan de tweede Kamer overgelegd de memorie van antwoord inzake de wetsontwerpen, tot herziening van de Reglementen op het beleid der Regering in Suriname en Curaçao.

De Minister van Koloniën zegt daarin o.m.:

De bedoeling is steeds geweest, de West-Indische Regeringsreglementen te herzien, voorzover zulks noodzakelijk was, als gevolg van de Grondwetswijziging van 1922, niet om die reglementen in overeenstemming te brengen met de nieuwe Indische Staatsregeling.

Het laat zich niet aanzien, dat de blijkens de Memorie van Toelichting in overweging genomen nadere wijziging en aanvulling van de Surinaamse Staatsregeling zeer spoedig haar beslag zal kunnen krijgen, het overleg ter zake met den Gouverneur is nog niet geëindigd en niet onwaarschijnlijk zal een nader onderzoek in Suriname nodig zijn om na te gaan, in hoever en op welke wijze kan worden tegemoet gekomen aan de Brits-Indiërs en Javanen, waarvan in evenbedoelde Memorie sprake was.

Intussen is het geenszins uitgesloten, dat de meest dringende voorzieningen ter zake zullen kunnen worden getroffen bij een aanvullend karakter ten aanzien van het gemene recht dragende koloniale verordeningen, waarbij regelend wordt opgetreden op het gebied van het personenrecht, in het bijzonder van de wijze van huwelijksvoltrekking voor verschillende groepen.

Gouverneur en Opperbestuur

De Minister erkent geredelijk de juistheid van de in het Voorlopig Verslag tot uiting komende mening, dat er geen essentieël verschil tussen de vertegenwoordigers des Konings in indië, Suriname en Curaçao bestaat, ten opzichte van hun verhouding tot het Opperbestuur.

Niettemin is hij van oordeel, dat aan 's Konings Opperbestuur meer recht gedaan wordt door het woord „aanwijzingen" weg te laten dan door het te bezigen.

Overigens zij opgemerkt, dat de staatsrechtelijke verhouding van den Gouverneur tot de Kroon van zodanige aard is, dat niet in acht nemen van de aanwijzingen noodzakelijk tot gevolg zou moeten hebben, dat deze onverwijld van zijn ambt ontheven zou worden.

De Landvoogd zal er rekening mede moeten houden, dat de Minister verantwoordelijk is voor des Landvoogds, namens den Koning gevoerd, beleid.

De uitoefening van alle bestuursbevoegdheden is namens den Konink.-Opperbestuurder opgedragen aan de Landvoogden. En hieruit volgt:

dat de Koning die bevoegdheden heeft, welke hem uitdrukkelijk bij de Grondwet worden opgedragen:

dat de bevoegdheden met name („bepaalde") genoemd moeten worden;

dat de Landvoogden zelfstandige algemene bevoegdheden hebben;

dat zij die uitoefenen namens den Koning hetgeen een zedelijke band, een zedelijke verplichting ten aanzien van de wijze, waarop zij gebruik maken van hun eigen bevoegdheden, in zich sluit. Dat bij deze interpretatie de Ministeriële verantwoordelijkheid voor alle doen en laten van den Landvoogd niet volledig tot haar recht zou komen, vermag de Minister niet in te zien.

Na mondeling overleg

Nadat de Commissie van Voorbereiding een en ander had ontvangen, is zij omtrent een aantal punten mondeling in overleg getreden. Dit overleg, waarbij ook de gouverneur van Suriname, prof. Kielstra, te,genwoordig was, heeft den minister geleid tot het aanbrengen van enkele nadere wijzigingen in de beide wetsontwerpen.

Blijkens de tweede nota van wijzigingen wordt nu voorgesteld, art. 29 te doen luiden:

„De gouverneur oefent, in naam en als vertegenwoordiger des Konings en met inachtneming van de voorschriften dezer wet, alsmede van 's Konings aanwijzingen, het algemeen bestuur uit over Suriname en is aldaar bekleed met de uitvoerende macht.

Hij is voor zijn doen en laten verantwoordelijk aan den Koning."

Voor Curaçao luidt de voorgestelde redactie dienovereenkomstig.

Wat betreft de verhouding van het aantal gekozenen tot dat der benoemden, verklaarde de minister zich bereid een wijziging aan te brengen teneinde in beide gebiedsdelen deze verhouding te brengen op 10 : 5. In verband daarmede is in het wetsontwerp betreffende Curaçao art. 67 alsnog dienovereenkomstig gewijzigd.

Kiesrecht.

Naar aanleiding van desbetreffende opmerkingen, deelt de minister nog mede, dat hij tegen de mogelijkheid van actief vrouwenkiesrecht nog steeds overwegend bezwaar zou hebben; mocht uit de Kamer evenwel een voorstel worden gedaan tot invoering van passief vrouwenkiesrecht, dan zou hij de beslissing daaromtrent aan de Kamer overlaten. Wel verklaarde de minister nog, dat z.i. noch actief, noch passief vrouwenkiesrecht in overeenstemming is met de sociale toestanden in West-Indië en met de opvattingen van een overgroot gedeelte der West-Indische bevolking.

De barometer van de huiselijke vrede hangt in de meeste gevallen in de keuken.

Hoe kort het leven ook is, er is altijd nog wel tijd te vinden om anderen te helpen.

UIT DE CAUCASUS: Mooie vrouwentypen gefotografeerd op een volksfeest in de Caucasus.

Werkstakingen.

Op de voor- en nadelen, waarover we Zaterdag ll. hebben geschreven, hebben zich verschillende meningen gebaseerd over het minder of meer geoorloofd zijn der stakingen.

Mgr. Aengenent, de overleden bisschop van Haarlem, zegt in zijn leerboek der Sociologie „Dat de arbeiders het recht bezitten om te staken, kan niet worden ontkend."

Toch zijn er sommigen geweest, die de ogenblikkelijke nadelen, die uit een staking voorvloeien, zo zwaar wogen, dat zij daarom aan de arbeiders het recht ontzeggen een staking te beginnen, daar zij door staking handelen in strijd met het algemeen welzijn en hun particulier belang voor het algemeen belang moet wijken.

Zij beroepen zich daarbij zelfs op de Encycliek „Rerum Novarum".

De Paus somt de nadelen der stakingen op, constateert het feit, dat de stakingen steeds menigvuldiger en groter in omvang worden en zegt dan: „Dit ongerief... dient van overheidswege verholpen te worden." Ook Quadragesimo Anno zegt hetzelfde, misschien iets sterker: „indien de partijen het geschil niet kunnen bijleggen, komt het gezag tussenbeide."

De grote moralisten Lehmkuhl, Cathrein en Pottier ontkennen echter ten sterkste het beroep op de Encycliek. En de socioloog Antoine, zegt het beroep op de Encykliek „schijnt mij niet gegrond."

De werklieden hebben dus het recht tot staken. Ook volgens de burgerlijke wetten, behalve in Duitsland onder het Nazi-systeem.

Maar dit wil nog niet zeggen, dat zij mogen staken naar willekeur.

Een middel tot verbetering hunner arbeidsvoorwaarden, dat zoveel nadelen met zich medebrengt — die nadelen mogen dan al eens overdreven, of al te eenzijdig beschouwd worden, — moet toch steeds met zekere omzichtigheid gebruikt worden, te meer, wijl de voordelen, welke een staking meebrengt, ook op andere wijzen kunnen behaald worden.

De arbeiders moeten dit middel slechts gebruiken als een uiterste middel; als alle nadere middelen vruchteloos zijn gebleken.

Verder mag het slechts gebruikt worden voor een geoorloofd doel. Zoals men het onbillijk noemt als een patroon te veel vraagt van zijn werklieden, evenzo is het onbillijk, als de werklieden te hoge eisen stellen.

Geoorloofd ook op de tijd waarop men staakt; wie zou b.v. de brandweer niet veroordelen, die weigerden te werken als een grote brand is uitgebroken.

Vervolgens moet er gegronde hoop zijn dat men zal slagen. Een staking zonder vooruitzicht brengt niets dan nadeel.

Bij een staking doen natuurlijk de werklieden alles om de staking te doen gelukken; de patroons alles om ze te doen misukken; maar ook hier heiligt het doel de middelen niet.

In Engeland bestaat al sinds 1875 een wet die straft, verschillende bij een staking mogelijke hindering van arbeidswilligen. En ook in 1903 werd door Dr. Kuyper een dergelijke wet in Nederland voorgesteld.

Is het onbillijk dat de arbeidswilligen worden beschermd? Het mag onaangenaam wezen voor de stakers, maar onrechtvaardig tegenover hen is het niet. Dat de stakers zonder tyrannie uit te oefenen, de arbeidswilligen tot hun zaak trachten over te halen, zal niemand afkeuren; dat zij met geweld, physiek of moreel, hen dwingen, dat gaat zelfs den waren vakman te ver.

Dat zij dezulken uit hun verenigingen uitsluiten — dat zij degenen die de lasten niet willen dragen, ook geen deel willen geven in de voordelen, wie zal het hun kwalijk nemen; maar dat zij den onderkruiper vervolgen, het hem onmogelijk maken weer werk te vinden, hem zodoende veroordelen tot de hongerdood, wie ziet niet in, dat macht hier geen recht is?

Het algemeen welzijn lijdt bij stakingen, vooral bij herhaalde stakingen, daarom heeft de overheid wiens plicht is voor het algemeen welzijn te waken, hier ook rechten en plichten.

Daden waardoor de openbare orde worden verstoord en de rechten van anderen worden gekrenkt, kunnen bij de opwinding die zich in stakingstijd van de gemoederen pleegt meester te maken, gemakkelijk te verklaren zijn, maar daarom mogen zij niet door de overheid geduld worden.

Bescherming van arbeidswilligen, verbieden van hinderlijk volgen, is daarom recht en plicht van de overheid.

Gaat de staat de bevoegdheid te buiten, wanneer hij zoals in de Code penal art. 415 deed, staking geheel en al verbiedt? Ja, wanneer hij de werkman zijn enig wapen ontnemend, hem daarvoor geen ander verdedigingsmiddel in de plaats geeft.

Als middelen om staking te voorkomen beschouwen wij fabrieksraden, scheidsgerechten en verzoeningsraden.

Willen evenwel deze middelen kracht hebben, dan hebben we nodig een krachtig georganiseerde arbeidersstand en vertegenwoordigers der arbeidersklasse, die op hun makkers de nodige invloed hebben en ook bij onaangename beslissingen hun vertrouwen niet verliezen.

Een sterke organisatie, die zich van haar kracht bewust is, zal niet zo spoedig grijpen naar het aan beide zijden scherpe wapen der staking. Zij hebben betere middelen om de belangen der arbeiders te bevorderen.

De stakingen, die geweldige beroeringen in de arbeiderswereld, moeten voorkomen worden, zeggen de Pauselijke Encyklieken.

En wanneer de patroons doordrongen zijn van een christelijke geest, dan zullen zij in hun arbeiders niet zozeer hun ondergeschikten zien als wel hun broeders; dan zullen zij rechtvaardigheid en billijkheid tegenover hen betrachten en hun noden beter leren kennen.

En als de christelijke geest de werklieden doordringt, zullen zij zich wachten voor onrust- en ontevredenheidszaaiers, die hen drijven tot ondoordachte stakingen, die slechts voordeel kunnen brengen aan de in troebel water vissenden; dan zullen zij in plaats van strijd liever de vrede willen en de strijd slechts aangaan, wanneer de patroon hen er toe drijft.

CRISIS IN DE FILM.

Economie of moraal.

Het feit dat de meeste filmmaatschappijen op het ogenblik in failliettoestand verkeren of tenminste een zeer onzeker bestaan leiden, heeft in de laatste tijd het herzien van enkele essentiële voorwaarden der productie noodzakelijk gemaakt. Het lijdt geen twijfel dat men vele economische oorzaken moet aanduiden voor deze toestand, o.m. de verminderde betaalkracht van het publiek.

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

24)

— „Nietwaar?... Ze was zó goed, zó mild voor u!... Zoudt ge kunnen geloofd hebben dat men zó verliefd kan zijn op 'n dode?... dat men kan snakken naar de omarming van 'n hersenschim?" Hij slaakte 'n diepe zucht en ging naar de trap. „Ik zou haar kamer nog eens willen zien... Wilt u meegaan,...of wenst u liever me alleen te laten?..."

— „Ga eerst alléén, gans alléén dit wrange geluk genieten;... straks zal ik komen."

Gebogen, zich vasthoudend aan de trapleuning, klom Feldhun traagjes naar boven, en 'n paar minuten later opende hij de deur van Mevr. Rouvet's kamer. In één enkele blik omvatte Feldhun het hele vertrek waar hij haast hoopte dat ze nu terugkeren zou. Hier en daar lag 'n kussen dat nog de ingedrukte vorm had van 'n mensenhoofd; in de halfopen kast zag hij enkele kleren hangen... van haar! Hij ging er naartoe... er waren erbij die hij herkende; het zwarte, waar Hélène 'n voorliefde voor had; en het andere dat ze droeg op de dag dat ze tezamen eens in de duinen wandelden... wandelden... alsof ze nooit meer moesten weerkeren... Hij nam er een van in z'n handen en begroef z'n gezicht erin;... er was nog 'n frisse heerlijke geur aan, 'n geur die hij meer dan eens met zich meedroeg, uren lang,... meedroeg als 'n bekentenis of een zoete belofte. Hij trad op het venster toe, maar halverwege vielen z'n blikken op het telefoon-toestel, dat „zij", speciaal voor hem, daar had doen plaatsen en waarvan hij alléén het nummer kende!...

„Dit," had ze toen gezegd, „om uw stem te horen als het me lust, en u, op de meest onverwachte ogenblikken, te kunnen vragen of u aan me denkt"...

Hij viel in een stoel... Het was zijn schuld dat ze dood was nu; waarom had hij haar verlaten, wanneer zijn tegenwoordigheid voldoende was geweest om haar leven te redden?... Hij zag haar terug aan het ontbijt;... hij had haar geholpen haar mantel aan te trekken;... hij was met haar een eindje meegegaan toen ze wegging en bij de bocht in de laan, had ze zich nog eens omgewed;... en met haar kleine witte hand had ze hem „tot weerziens" gewuifd!... Waarom had ze hem niet genoeg kunnen liefhebben... laan, had ze zich nog eens omgewend;... Dan ware er niets gebeurd!... Lang zat hij daar zó, onbeweeglijk, als een dode, de handen vóór zijn gezicht: Cl. Bijl moest hem meermaals op de schouder tikken om hem te doen opschrikken.

— „Hebt u haar gezien?" vroeg ze traag.

— „Ja, en ze heeft me toegesproken," zei hij: „ze heeft me gezegd..."

— „Wat heeft ze gezegd?..." en Clémence werd plotseling bang om het antwoord dat volgen zou.

— „Ze zeide me..." en zijn hand greep haar pols en kneep er in, „ze zeide me... dat ik een misdadiger ben... en een domkop!... Kom, laat ons gaan..."

Haar hand zat vastgeschroefd tussen zijn magere vingers en ze durfde niet naar hem opzien, want ze vreesde dat hij misschien in haar ogen zou lezen alles wat ze thans nog verzweeg.

Op de trap voelde ze dat hare knieën knikten, dat ze vallen ging en ze scharrelde haastig de trapleuning vast.

— „Waarom... zijt u een misdadiger...?" vroeg ze bang.

Hij keerde zijn gezicht naar haar toe: het zag er nu vrediger uit en kalmer.

— „Heb ik haar beschermd... of verdedigd?... Neen! Ik had haar lief en ik heb nochtans niets vermoed!... Ik ben vertrokken en liet de deur openstaan... dát is een misdaad!..."

— „Maar, in dit geval... zijn we allen schuldig,"... stamelde zij. „En ik... ik... nog meer dan gij," en ze kneep in haar vuisten dat de nagels in de huid drongen. Feldhun wilde antwoorden, maar hij hoorde een stap in de hall en iemand roepen: „Hallo, Clémence!..."

Ze bekeken mekaar onthutst, en toen zagen ze Max Hartog op hen toe wankelen.

— „Clémence... lieve Clémence!..." Hij bemerkte Feldhun en bleef staan. „Wat is dat?... Feldhun!... Hola-la, Feldhun! Het gaat het?..." Max struikelde op de eerste traptrede en viel bijna. „Komt maar beneden!... Wat doen jullie daar?..."

— „Ga heen, als 't u belieft," zei Clémence bevend tot Feldhun, „hij is..." — haar stem stokte — „hij is dronken!" Feldhun antwoordde niet, duwde Max Hartog opzij en ging naar de deur.

— „Ge gaat toch niet weg, Feldhun," riep Max, „blijf kerel, we pakken er nog een!..." De deur sloeg dicht... Feldhun was weg...

— „Ge zijt gek!" schreeuwde Clém. woedend, „gij..."

— „Gek?" hij lachte; „meent u waarlijk dat ik gek ben?..."

— „Ge hebt te veel gedronken!..."

Hij wilde antwoorden, maar ze vatte zijn arm en trok hem mee naar het terras, duwde hem in een stoel en plaatste een kussen achter zijn hoofd. „Houd u stil," zei ze, „de buitenlucht zal u goed doen!..."

— „Denkt ge dat?..." en hij lachte weer.

— „Zeker en vast!..." Hij wilde opstaan maar ze duwde hem terug. „Blijf zitten; ik ga koffie zetten..."

— „Moet ik niet hebben," schreeuwde hij kwaad.

Clémence bezag hem een poos.

— „Wat voor een mens wordt u toch!" zei ze. „Er zijn ogenblikken dat ik u zou willen haten. Sinds „zij" dood is, doet u niets dan drinken! Iedere keer dat u hier komt, zijt ge dronken!..." Ze zag dat hij niet luisterde, nam hem bij de schouders en schudde hem door elkaar. „Luister dan," zei ze. „Hij zou u hebben kunnen doden!..."

— „Wie... Wie... Feldhun?..."

— „Feldhun, ja. Die man is krankzinnig vanwege Hélène. Hij geleek een pelgrim, en sprak van het verleden... is in Hélène's kamer gegaan. Ik geloof... hoort u!... ik geloof dat hij iemand verdenkt. En dan... zijt ge binnengekomen... uitgelaten... schaamteloos als altijd en aan zo'n wrak... een levende dode!... hebt ge voorgesteld... nog eens te drinken!... Ik haat je!... Ik verfoei je!..." Ze beefde als een blad en leunde tegen de balustrade; hij zat een poos heel stil, met gebogen hoofd; plots schopte hij brutaal het rieten tafeltje weg dat vóór hem stond; hij rees wankelend overeind en vatte haar handen in de zijne.

— „Clémence... ik ben bang!..." stotterde hij.

— „Zijt gij bang?... Waarom... voor wien?"

— „Voor een man!... Ik drink... omdat ik schrik heb voor een man!..."

— „Wat bedoelt u daarmee?..."

— „Ik ben bang!" hernam hij, en sidderde werkelijk: „sinds vijf dagen reeds... en daarom drink ik!..."

— „Maar... maar dat is dwaasheid!... U hebt me daar niets van gezegd?... Wat vreest u dan?..."

Hij kneep in haar vingers dat het pijn deed.

— „Ik vrees... dat hij me van kant zal maken!..." zei hij.

— „Dat hij!... Waarom?..."

Max liet haar los en bonkte met zijn vuisten op de tafel.

— „Maar, gij begrijpt toch niets!" riep hij. „Ik vrees hem omdat hij een moordenaar is, omdat ik hem, de dag der misdaad, in de tuin heb gezien... en dat hij mij heeft gezien toen... Sinds dit ogenblik denk ik onafgebroken aan hem; 's nachts slaap ik haast niet, en lig soms urenlang naar de kamerdeur te staren alsof hij — die man! — elk ogenblik zal binnenkomen. De doordringendheid van zijn blik toen hij me aankeek in de tuin, zal ik nooit vergeten; in die blik heb ik mijn veroordeling gelezen, mijn ter-dood-veroordeling;... hij scheen me te zeggen: „Als ge spreken durft, betaalt ge 't met uw leven!..."

wordt vervolgd.

PRO PATRIA: Zelfs de schoolkinderen in Italië dragen hun penningske bij voor het welzijn van hun land; ze brengen hun schatten bij hun onderwijzer.

Er is echter een oorzaak die wel dieper ligt dan dit alles en waaraan merkwaardiger wijze nog niet veel aandacht werd geschonken. Deze oorzaak ligt in de aard zelf der filmproductie, welke tot nog toe te veel op het sensationele en het minderwaardige aast en dus wel vroeg of laat in een periode van afmatting moest treden. Wie enige mensenkennis heeft kan dergelijke crisis wel op voorhand voorspellen. Men wil de ene sensatie met een sterkere overtreffen, het ene sex-appeal met een gewaagder ontkleding, maar men kan niet tot in het oneindige dit overtroeven voortzetten. Men eindigt met het gevoel van het publiek zelf af te stompen totdat het meest sensationele en het meest erotische slechts een zeer gewone aantrekkingskracht meer heeft.

Een paar voorbeelden kunnen deze wet wel illustreren. De documentaire film vergenoegt zich eerst met een onschuldig en sentimenteel liefdesgeschiedenisje als scenarioaantrek (Trader Horn, enz.).

Kort daarop vond men dat dit genre wat verder moest gedreven worden, en dat men in ongewone omstandigheden het liefdesgeschiedenisje moest doordrijven (TARZAN, KASPA, enz...).

Een stap verder: men vindt uit, niet meer de oerwoudmens, t.t.z. de mens die te midden van de leeuwen leefde, maar de leeuwmens, een monsterachtig mengsel der twee naturen, en de pantervrouw, waarop de mooie officier dan mag verliefd worden (HET EILAND VAN DR. MOREAU).

Nu nog een graad verder, KING KONG, de gorilla groter dan een stadhuis, verliefd op een Hollywood-nufje, en beklimmer van skyskrapers, bestrijder van vliegmachines.

We zien dat de grens der sensatie ongeveer bereikt is en dat het publiek nu zelfs een ezel zo groot als Amerika zelf wellicht zeer gewoon zou vinden.

Het succes van het „legion of decency" is in de eerste plaats daaraan te danken, dat deze films de meerderheid van het publiek hadden vermoeid en dat ze in hun uitstalling van het lagere zo potsierlijk waren geworden dat ieder die zichzelf respecteerde, begon in te zien dat dit niet kon blijven duren.

In de vaudeville-productie van Frankrijk zien wij hetzelfde. Men begint met het gewone spelletje van man tussen vrouw en maîtresse. Men vindt straks dat drie maitressen interessanter zijn (L'Ane de Buridan) of twee mannen voor een vrouw (les deux Messieurs de Madame) en men geraakt langzamerhand aan het einde der variaties. Zelfs een regiment maîtressen of echtgenoten zullen voor een vaudevillepubliek straks maar een zeer gewoon en banaal spectakel meer bieden.

En de Parijse kritiek, die niet puritisch is roept hoe langer hoe meer eenparig dat deze immorele domheid niet meer opgaat, hoogstens goed genoeg is voor de provincie. De provincie harerzijds begint hoe langer hoe meer deze films te vermijden.

Wij zien dus dat een der voornaamste oorzaken der tegenvallers van vele maatschappijen berust op het feit dat de cineasten in de goede tijd gedacht hebben de ware eisen van het publiek te kunnen verwaarlozen. Zij hebben gespeculeerd op de gevoelens die een minderheid aantrekken, en die uit zichzelf onstandvastig zijn. Nu komen ze voor het vraagstuk te staan: Hoe zal ik in een beperkt afzetgebied films verspreiden die bij de meeste mensen weerklank vinden? Delac, voorzitter der Franse Syndicale Kamer, deed daarvoor een reis in Canada en kwam tot het besluit dat de meerderheid van het publiek enkel met eenvoudig morele films zou te winnen zijn. De cineasten van Amerika verklaren nu reeds dat zij eigenlijk met de morele films meer geld verdienen dan met de immorele, en dat het Legion of Decency hen dus ook commercieel een dienst heeft bewezen. Een neutrale cinema-agent die voor de Franse ambassade een verslag opmaakte aangaande de commerciële kansen van de Franse films in Vlaanderen, kwam tot de merkwaardige conclusie dat de Franse films vooral om hun immoraliteit bij het Vlaamse volk niet inslaan.

Kortom, de crisis zal wellicht eindelijk de erkenning vergen dat de film alleen door weer te spreken tot de betere, algemeen-menselijke gevoelens haar vroere financiële successen kan bereiken. Om dit bewustzijn spoediger te doen triomferen is nu de actie van het onbedorven publiek volstrekt noodzakelijk.

Bezoekt daarom alleen de A-films.

M.

LA UNION EN LA PRENSA.

We hebben Woensdag met een enkel woord gewezen op het scheldartikel van La Prensa.

De publiciteitswaarde van dat blad schijnt zo gering te zijn, het lezersaantal zo miniem, dat het blad het nog noodzakelijk achtte, met dit schimppartijtje de volgende dag in pamfletvorm, onze Curaçaose straten te moeten bevuilen.

Merkwaardig is nog, dat de uitwerking welke La Prensa zich dacht, juist het tegenovergestelde effect had, waarom men dan ook, van een aanvankelijk besluit, om een contrapamflet te verspreiden, maar is teruggekomen.

Ook wij waren niet van plan geweest nog enige aandacht te schenken aan dit artikel, waaruit zo duidelijk spreekt, de woede der machteloosheid.

De La Prensa-redactie dacht op het slot van zijn artikel aan de historische personen Hus en Luther.

Wij zagen nog verder in de Historie den persoon van Juliaan de Afvallige, die na zijn ganse leven te hebben besteed aan kerkvervolgingen zonder succes, toen hij in de Syrische woestijn gewond neerlag, een handvol bloederig zand naar de hemel slingerde en uitriep: „Galileër, gij hebt overwonnen."

Nogmaals, we waren niet van plan geweest er op terug te komen, ware het niet, dat La Union van eergisteren, met een fijne polemische pen, de La Prensa-redactie zulk een geduchte afstraffing heeft toegediend, welk geen ander zou kunnen verbeteren.

En met kracht van argumenten!

En met een oproep aan de La Prensa, om waar te maken, wat deze redactie beweert, dat zij de enige **oprechte eerlijke vriend is en boven alles belangeloos.**

Geef daarvoor nu de bewijzen, vraagt de Union!

„Maar komt dan niet weer voor de dag met die twee afdakken voor daklozen: (La Prensa is daar reeds eerder mee voor de dag gekomen) waarvan men er een reeds al afgebroken heeft. Ons Curaçaose volk wil die dingen niet. Het vraagt zaken, die het meer verheffen, het vraagt sociale en materiële verbeteringen, welke gij het weigert en verhindert, dat verkregen wordt, reeds vele jaren lang."

Het antwoord is nu aan La Prensa.

We zien het met belangstelling tegemoet.

BESCHEIDENHEID.

We weten wel, dat het voor journalisten heel moeilijk is bescheiden te blijven.

En toch zullen ze nooit mogen vergeten, dat ook voor de Koningin der aarde bescheidenheid een deugd is.

Dezer dagen nu publiceerde de Algemene Arbeidersbond een verzoek aan de Pers ter voorkoming van onjuiste berichten. De bond nam deze maatregel, omdat het gebleken was, dat dezer dagen verschillende berichten door de Pers zijn gepubliceerd, die onwaar waren.

Verschillende bladen namen eenvoudig dit communiqué over zonder commentaar.

Alleen de Beurs- en Nieuwsberichten maakte een uitzondering en schreef in een commentaar o.a.

„Gelukkig menen wij onszelf te kunnen vrijpleiten van deze gewoonte en hebben wij deze dikwijls bespeurd bij bladen, die direct geparenteerd zijn aan de nieuw opgerichte arbeidersbond, het publiceren van geruchten ging zelfs eenmaal zover,dat men een aantal politieagenten liet sterven, die echter nog springlevend waren."

Tot zover de Beurs- & N. ber.

Velen met ons dachten bij het lezen hiervan aan het Franse spreekwoord: Qui s'excuse, s'accuse.

En Donderdagavond publiceerde dan ook de Cur. Volkskrant enkele berichten uit de Beurs- en Nieuwsberichten, die onwaar waren.

In verschillende bladen is dan ook op de onwaarheid daarvan gewezen.

Met name het gerucht, dat de B. & N. ber. noemt van een „aantal politieagenten die men liet sterven" hebben wij geen enkel ander blad gelezen, dan juist in de B. & N. ber., waar „als gerucht" vermeld werd, dat de Heer Meersma en de chef van de Islapolitie waren gedood.

Nu kunnen we het van een blad moeilijk kwalijk nemen, dat er wel eens een onjuist gerucht verspreid wordt. Dwalen is immers menselijk.

Maar wees dan zo eerlijk, om die dwaling bij inzien te herroepen en nog steeds wachten we tevergeefs op een herroeping o.a. van het bericht uit de Beurs- & Nieuwsberichten over de relletjes op Aruba, waar geen sylabe van waar was.

Wanneer verders eens „de bladen die direkt geparenteerd zijn aan de nieuwopgerichten arbeidersbond" gebruik zouden maken van hun wetenschap krachtens die parentatie, dan zou de Beurs- & Nieuwsberichten wel eens raar kunnen opkijken, van wat de aanleiding was tot genoemde publicatie van de arbeidersbond.

Dat van de hoge toren blazen, was incasu niet erg gelukkig van de B. en N. berichten.

Maar bij onze interesse voor de plaatselijke Journalistiek, hebben we ook een dosiertje over de Beurs- & Nieuwsber., waaruit blijkt dat de bescheidenheid nu juist niet de grootste deugd is van het nog jeugdige blad.

Maar voor vandaag zullen we dat nog maar gesloten houden.

ALGEMEEN OVERZICHT.

In Abessynië schijnt het erg te regenen, **waardoor de militaire operaties zeer** worden bemoeilijkt. Alleen de vliegmachines steigen op tussen de buien door en vooral Dessei is dan het doel van hun tocht. Deze stad is bijna geheel plat geschoten en volgens de laatste berichten van de Engelse ambulance, schijnen de Rode Kruizen een bijzonder doelpunt te zijn, zodat de Abessyniërs dan ook niet meer in de ambulance willen gebracht worden.

Verder hebben we van de Italianen in de laatste dagen abnormaal lage verliesstaatjes gekregen, die door de Abessyniërs worden tegengesproken, maar ook zonder deze tegenspraak toch door niemand geloofd zou worden.

Van veel meer belang is echter wat er thans broeit om de Stille Oceaan.

De Japanse chef van de Marinestaf Admiraal Tochado heeft gezegd: Wanneer Amerika zijn vloot versterkt, moeten wij het effect van onze kruisers opvoeren, zo dat wij Borneo en Singapore kunnen bestrijden.

Deze uitspraak heeft grote beroering gebracht in Amerika en met graagte zijn dan ook nog 43 millioen extra gevoteerd voor de aanmaak van 27 luchteskaders en forten aan de Westkust te Panama en Hawai. Bovendien wordt het leger uitgebreid met 150.000 man en de vloot met 5000.

Maar ook Engeland is thans bezig met een bewapening in versneld tempo. We hebben in ons vorig algemeen overzicht al geschreven over de uitbreiding van Singapore, maar thans gaat men ook van Australië uit de bewapening versterken, waarvoor 7 millioen pond is uitgetrokken.

Maar behalve deze twee **heeft Japan** nog een derde grote rivaal in het Verre Oosten en dat is Rusland. De verhoudingen van dit land met Japan zijn wel mee van de slechtste, zodat er in politieke kringen bijna algemeen binnenkort een oorlog Japan-Sovjet wordt verwacht.

En wanneer dan waar is, wat Rusland dezer dagen beweerde, dat Duitsland Japan steunt en van 't westen uit de Sovjet zal gaan bestoken, zullen we dan niet staan voor een Europeese oorlog?

Slaat misschien op dit dreigend oorlogsgevaar de nieuwe maatregelen, welke we deze week in de telegrammen lazen?

De Duitse regering n.l. heeft een verordening uitgevaardigd, krachtens welke aan alle Duitse Burgers die tijdelijk of permanent in 't buitenland vertoeven, arbeids of militaire dienst wordt opgelegd.

De verordening bepaalt dat iedere Duitser in het buitenland — met inbegrip van hen die een dubbele nationaliteit dragen, zich onmiddellijk moet aanmelden bij de Consul van 't land waar hij zich bevindt, zodra zijn afdeling is opgeroepen voor arbeids of militaire dienst. Hij is dan gebonden aan de aanwijzingen van den Consul gevolg te geven, om een geneeskundig onderzoek te ondergaan op de datum die door den Consul wordt vastgesteld.

In Genève is men nog steeds bezig met het olie-embargo.

De commissie van experts die de mogelijkheid van een olie-embargo onderzocht heeft publiceerde haar rapport. Volgens dit rapport zouden de gevolgen van een embargo eerst drie maanden na invoering voor Italië voelbaar worden, mits de Verenigde Staten voor 100% meewerken. Doch zelfs indien de Verenigde Staten geen deel nemen, kunnen de andere mogendheden tesamen toch een grote druk op Italië uitoefenen, zodat het onbetwistbaar vaststaat dat het gebrek aan olie een grote, remmende invloed op het krijgsbedrijf in Oost Afika zal hebben.

In de Amerikaanse Senaat werden twee wetten aangenomen die er op wijzen dat Amerika in grote lijnen met de Volkenbond zal meegaan. In de eerste krijgt de President vrije hand om alle credieten aan e enoorlog voerend land buiten de V.S. te doen stoppen. Volgens de tweede wet zal 't de industrie verboden zijn aan enig oorlogvoerend land meer van haar producten te leveren dan in normale tijden het geval zou zijn geweest.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Van de 2 vliegtuigen die werden vermist is de Mexicaan Menendez weer terecht.

Het Franse postvliegtuig wordt nog steeds vermist. Men is op zoek gegaan: o.a. wordt aan dit zoeken meegedaan door den bekenden vlieger Santos Dumont.

In Caracas is een algemene staking uitgebroken. Er zijn reeds 4 doden en 15 gewonden.

In Frankrijk zijn de royalistische groepen o.a. de action Francaise door de regering ontbonden.

In Noord China hebben ernstige botsingen plaats gehad tussen Japanners en Chinezen.

Door de strenge koude in Engeland zijn er 200 doden en 1500 gewonden.

In Duitsland zijn ook de Jodenvervolgingen weer met grote kracht ingezet.

IJshockey: Canada—Hongarije	15—0.
Tsjecho Slowakije—Zweden	4—1
Canada—Duitsland	6—2

Sonja Henrie (Noorwegen) werd eerste in het nummer figuurrijden, op de voet gevolgd door Miss Cecilia Colledge (Eng.)

Ivar Ballangrund won het nummer snel-schaatsen. Noorwegen won tevens bij 't Skispringen.

Maxi Derber en Ernst Baier werden eersten in 't nummer schoonrijden.

UIT NEDERLAND.

Naar verluidt is aan de huidige reisbelasting zoveel bezwaar verbonden in een practische uitvoering dat men er toe overgegaan is een nieuw plan te ontwerpen. Hierdoor zal de invoering vermoedelijk niet in het komende reisseizoen kunnen plaatsvinden.

Volgens het voorlopige Eerste Kamerverslag betreffende de begroting voor onderwijs, keuren vele leden het voortdurende stijgen van de uitgaven voor dit doel af, zij wijzen er op, dat de kosten per leerling in Nederland hoger zijn dan in enig ander land van Europa. Verschillende leden waarschuwen tegen het z.g. „Cultuur bolsjewisme".

Betreffende het spellingsvraagstuk bestaat nog steeds ernstig verschil van mening. Sommigen dringen aan op de wederinvoering van de spelling, anderen vragen de regering om de nieuwe spelling overal en in het bijzonder op de departementen in te voeren. Vele leden drongen er op aan dat men ook Bijbelse geschiedenis op de openbare school zou invoeren en de regelen van het verkeer **als een verplicht in het rooster opnemen.**

Bij de behandeling van de plannen tot stichting van een defensiefonds verklaarde Joukes dat het nemen van maatregelen, mede in verband met de internationale toestand, thans geboden is. Hij vraagt dringend om versterking van de weermacht en de internationalisering van de luchtvloten. Hij deelt aan het slot van zijn rede mede, dat hij selchts voor een deel van zijn fractie spreekt, daar een ander deel meent dat men niet tot versterking mag overgaan. De gehele fractie heeft echter bezwaar tegen het vormen van een fonds.

Albarda, die daarna het woord nam, meende dat nationale ontwapening geen kans had voor het ogenblik. Ook internationale ontwapening brengt thans geen baat. „Doch dat wil niet zeggen dat wij juist de andere kant moeten uitgaan. Voor een klein land als Nederland staat slechts één weg open: n.l. de Volkenbond. Doch voor de handhaving van een collectieve veiligheid is een gewapende macht nu eenmaal onontbeerlijk. Hiervan wensen de sociaaldemocraten zich ook niet af te wenden. Tegen de huidige voorstellen zijn echter grote bezwaren, zodat de fractie zich tegen de plannen zal verklaren vooral daar zij nog een verder stijging van de uitgaven voorziet.

In Amsterdam is op bezoek de Zweedse Prins Bertil. Tijdens dit bezoek kwam ook de Zweedse kruiser Gothland.

Het ss. Djember van de Rotterdamse Lloyd zal aan Engeland worden verkocht.

De Aartsbisschop van Utrecht Mgr. Jansen heeft na zijn ontslagaanvrage, gisteren zijn taak overgedragen aan Mgr. Dr. de Jong, de coadjutor.

Men vermeldt dat de Krakatan in de Straat Soenda de laatste dagen weer zeer actief is.

Minister Colijn gaf antwoord betreffende het Defensiefonds. Hij deelde mede dat de verhouding van Nederland tot de nabuurlanden in elk opzicht goed te noemen is, doch de verscherping van de politieke tegenstellingen in Europa hebben het oorlogsgevaar vergroot. Er is alle reden de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien indien de weermacht van zulk een betekenis is dat het een ander land aanleiding geeeft een aantasting van onze neutraliteit af te zien. Momenteel is de toestand van onze weermacht op meer dan één gebied onbevredigend, speciaal is de verdediging tegen luchtaanvallen onvoldoende en voldoet het afweergeschut niet meer aan de eisen die heden ten dage gesteld worden. De regering schenkt de grootste aandacht aan dit materiaal, daar op dit gebied de grootste achter stand in te halen valt.

BUITENLAND.

De wilde bewapening.

Leoyd George zeide tijdens een redevoering voor het Engels Comité voor Vrede en Heropbouw:

„Tien jaar geleden, toen de prijzen 40 tot 60 procent hoger waren dan thans, gaven de volkeren van Europa 700 millioen uit voor bewapening. Dit cijfer is dit jaar over de 1000 millioen gestegen en het aandeel van Engeland is van 103 millioen in 1932 tot 144 millioen dit jaar gestegen met het vooruitzicht van een nieuwe stijging in 1937 van nogmaals 20 millioen. Al deze sommen worden door de respectieve parlementen voetstoots bewilligd om het gevaar af te wenden, maar verder wordt er niets gedaan. Vergelijk met deze cijfers de ontzaglijke moeite, die het gekost heeft om 2 millioen voor de noodlijdende gebieden uit de handen van den kanselier der schatkist te wringen en het zal duidelijk zijn waar de schoen wringt.

Bij de onderhandelingen met Duitsland is gebleken, dat dit land voor de volkomen afschaffing van de duikboot als aanvalswapen te vinden was, maar het is ongelooflijk te moeten bekennen, dat Engeland zich hiertegen verzet heeft, zonder de geringste moeite te hebben gedaan om de andere zeemogendheden van het belang van deze afschaffing te overtuigen.

Wanneer de buitenlandse politiek zoveel reden tot tevredenheid had gegeven als de regeringspers verkondigde, waarom was minister Simon dan juist afgetreden en vervangen door een achtenswaardig minister, die echter geen buitenlandse specialiteit was? **Ik weet het antwoord wel**, ofschoon het geen antwoord is, dat men van officiële zijde zou vernemen. De functionnaris van welk departement komt er eigenlijk niets op aan, want juist als in 1914 praten ale ministers in alle landen over vrede, maar de generale staven en de algemene legerleiding werken om op de komende oorlog niet onvoorbereid te zijn.

Overal ligt de brandstof opgehoopt. In Oost-Azië, in Centraal Europa, in Abessynië. En de oorzaak is, dat men overal een nationalistische politiek tracht te verenigen met een herstel van het economische leven, wat natuurlijk niet gaat.

De levensduurte in Venezuela.

We lezen in een telegram van Un. Press:

Een tastbaar gevolg van de jongste onlusten is een algemene stijging van de levensduurte.

De levensmiddelen-prijzen zijn bijna dubbel zo hoog als voorheen.

Wegens de schaarste aan arbeidskrachten op boerderijen zijn de lonen der landarbeiders dermate gestegen, dat het niet aanlokkelijk voor de boeren is, om nieuw personeel in dienst te nemen.

Na opheffing van de regeringsmonopolies zijn ook de prijzen in de vishandel aanzienlijk gestegen. De vissers hebben hun boten voor het merendeel in de steek gelaten, om zich te werk te stellen bij de uitvoering van openbare werken, waarvoor lonen tot 5 bolivar per dag betaald worden.

De bonds- zowel als staats-regering streven inmiddels ernaar, de uitgaven voor openbare doeleinden te verminderen. **Gelijktijdig zijn zij een algemene** actie begonnen tot reorganisatie van de openbare diensten.

In de toekomst zullen alleen beambten, die de voorgeschreven opleiding hebben ontvangen, worden aangesteld.

Amerikaans oud-staatssecretaris bekeerd

De vroegere Amerikaanse staatssecretaris van binnenlandse zaken, Albert B. Fall, is, naar Kipa meldt, te El Paso (Texas) in de katholieke kerk opgenomen.

In Duitsland meer dan 100 katholieken gearresteerd.

Volgens de telegrammen van de laatste dagen, schijnt het thans vast te staan, hoewel de Duitse pers er geen enkele mededeling over deed, dat eind vorige week meer dan 100 Katholieken in verschillende steden zijn gearresteerd en overgebracht naar een concentratiekamp in Oost-Pruisen.

Ook lekte uit dat Kardinaal Schutte een protest-telegram tot Hitler richtte, zonder echter antwoord te ontvangen. Men weet echter niet wat de gevangenen ten laste gelegd wordt, noch wat er verder met hen gebeuren gaat.

Het was uit de laatste mail reeds te zien, dat de toestand in Duitsland zeer **was verscherpt.**

Maar toch wilden de bisschoppen nog gaan tot het uiterste alvorens een ingrijpen van Rome wenselijk te achten.

Het blijkt thans uit dit bericht dat ook dit uiterste geduld niet mocht baten, zodat het thans tot een formele strijd is uitgebarsten.

Met belangstelling zien we uit naar dit verdere verloop van deze zeker geweldige Kerkstrijd, waarin ook weder de belofte tot uiting komen zal: „De poorten der hel zullen haar niet overweldigen."

NEDERLAND.

BELGISCH STAATSMINISTER OVER NEDERLAND.

De gulden op zijn rots van goud.

In de Brusselse „Soir" wijdt de R. K. Belgische Staatsminister Cyriel van Overbergh, een artikel van ongeveer twee kolommen aan Nederland, gezien in de srisis. „Onder de landen," zegt hij, „die het moedigst tegen de crisis worstelen, neemt Nederland de eerste plaats in". En hij gaat voort: „Midden al de kerkhoven van de gedevalueerde munteenheden, houdt de gulden zich steeds staande op zijn rots van goud. Hij blijft met succes weerstaan aan de herhaalde aanvallen der speculateurs van buiten en der devaluateurs van binnen. De harde deflatiepolitiek wordt er doorgezet met een wilskracht, welke zich tot heden door niets heeft laten ontmoedigen.

Hierna gaat de heer van Overbergh na, wat Nederland voor de landbouw en voor zijn nijverheid heeft gedaan, om aan de crisis het hoofd te kunnen bieden. „In België werd maar eerst drie jaar geleden het „Koopt Belgische producten" als een leuze ingevoerd. In Nederland bestaat deze politiek reeds sedert 21 jaar, gesteund door steeds machtiger wordende organismen, zoals de vereniging Nederlands fabrikaat en de Commissie van advies voor werkverruiming, die modellen zijn in hun soort en welke men in België, al zij het nog maar van verre, begint na te volgen."

Hierop volgt een uitvoerige uiteenzetting van de werkwijze, het doel en het streven van deze instellingen. En de conclusie van den Belgischen staatsminister luidt:

„België kan op dit gebied nog veel van Nederland leren. Dank zij haar schitterende en onverbroken inspanning in de laatste 21 jaar. is Nederland geworden de grote opvoedster der volken die hun binnenlandse markt willen veroveren, ten voordele van hun nationale nijverheid. Laat België uit deze lessen zijn voordeel halen."

DE KATH. MINISTERS EN DE KATH. STAATSPARTIJ.

Het oordeel van het Kamerlid Feber.

In de gehouden vergadering van de R. K. Kiesvereniging Rijkskieskring 's-Gravenhage is ook de houding der drie kath. ministers, tegenover de R. K. Staatspartij ter sprake gebracht.

Gevraagd werd ook, minister van Schaik of minister Deckeers uit te nodigen hun standpunt nader te verklaren voor de kiezers.

De Voorzitter het Tweede Kamerlid Ir. Feber wees er op, dat er geen politiek verband bestaat tussen de R. K. Kamerfractie en de Kath. ministers, die geheel op eigen verantwoording in het Kabinet-Colijn hebben zitting genomen. Overigens achtte hij hen niet de aangewezen personen om onder de huidige omstandigheden het R. K. kiezersvolk van politieke voorlichting te dienen, gezien de houding die zij bij de Kabinets-crisis in Juli hebben aangenomen.

Deze woorden werden door de vergadering met applaus onderstreept, aldus het verslag in de Residentiebode.

NEDERLAND EN DE GODSDIENST.
Het katholiek percentage 36.42.

Blijkens de resultaten der op 31 December 1930 gehouden volkstelling behoorden van elke 100 personen: tot de katholieke Kerk 36.42, tot de Ned. herv. 34.43, tot de gereformeerde 8.04 tot de Israëlitische 1.41, tot geen kerkelijke gezindte 14.42.

Ziehier enkele vergelijkende cijfers voor de verschillende volkstellingen.

	Ned. Hervormd	Rooms-Katholiek	Tot geen kerkelijk gezindte.
1849	54.57	38.15	
1859	54.94	37.14	
1869	54.67	36.53	
1879	54.50	35.86	0.31
1889	48.65	35.39	1.48
1899	48.41	35.07	2.26
1909	44.18	35.02	4.97
1920	41.17	35.61	7.77
1930	34.43	36.42	14.42

De Stranding van de „Rotterdam"

Veroorzaakt door onvoorzichtige navigatie.

De Raad voor Scheepvaart heeft uitspraak gedaan inzake het aan de grond lopen van het mailschip „Rotterdam" van de Holland—Amerika Lijn op de Morant Cays, Jamaica, toen het van Curaçao kwam.

De Raad is van oordeel, dat dit ongeluk is veroorzaakt door onvoorzichtige navigatie en, in de zin van art. 48 der Schepenwet, aan de schuld van den ka-

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:

H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis.

Lof: 's Avonds 6½.

In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:

H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.

Lof: 's Avonds 7 uur.

In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:

H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)

Biechthoren — Zaterdag 4-6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:

H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis), 9 uur (Hoogmis).

Lof: 's Avonds 7 uur.

In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:

Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.

's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van

---

pitein is te wijten. De Raad heeft naar aanleiding hiervan den kapitein een maand geschorst.

Bij de motivering van zijn uitspraak merkt de Raad op, dat de kapitein vast heeft gerekend op een stroom westelijker dan zijn koers en de raad neemt natuurlijk aan., dat op vorige reizen de kapitein een westelijke stroom geconstateerd heeft. Dit neemt echter niet weg, dat de kapitein niet alleen met zijn eigen ervaring, maar wel degelijk ook met de mededelingen op de kaart en de gegevens der zeilaanwijzingen rekening moet houden. Die zeilaanwijzingen leerden hem, dat men in de buurt van de Morant Cays op die westelijke stroom niet vast kan rekenen. Wanneer echter slechts even aan een oostelijke stroom wordt gedacht, dan zal men moeten toegeven, dat de koers van 311 gr., welke tien mijl van de eilandjes afliep, niet veilig kan worden genoemd. Tegen zulk een koers kan alleen dan geen bezwaar bestaan, wanneer men voortdurend in de gelegenheid is, door observaties of radiopeilingen de plaats van het schip te controleren. Hieruit volgt dadelijk, dat, nu eenmaal voormelde koers van 311 gr. werd gestuurd, de kapitein, toen 's avonds geen gelegenheid tot observatie bleek te bestaan, uit had moeten sturen.

De uitkomst heeft nu eenmaal bewezen, dat, wanneer goed gestuurd is — en de raad heeft geen reden om daaraan te twijfelen — het schip onder de invloed is gekomen van de Oostelijke stroom, althans [illegible] op de boeg. Wanneer nu, gelijk hier het geval is, de zeilaanwijzingen uitdrukkelijk voor het wisselvallig karakter van de stroom daar ter plaatse waarschuwen, dan is de kapitein verplicht, indien geen gelegenheid bestaat, met de mogelijkheid van een Oostelijke stroom rekening te houden. Daarbij komt nog, dat zelfs de observaties van voor de avond, den kapitein niet eens voor het toen reeds afgelegde traject die zekerheid van een Westelijke stroom konden geven, als waarop de kapitein afging. Hij vond te 3.22, toen hij een lengte had, 3½′ West en 5.09,2′ West. Hierin kon voor den kapitein reeds een aanwijzing liggen, dat die Westelijke stroom wel eens van richting kon zijn veranderd. Er is echter meer. Tot het middagbestek was behouden 304,2 gr., terwijl 305 gr. was gestuurd. Naar 's raads oordeel blijkt hieruit, dat het schip stroom gehad heeft, nagenoeg in de richting van de gestuurde koers. Toch werd van het middagbestek af, in plaats van 311 gr., 312½ gr. gestuurd, welke koers slechts ongeveer 5 mijl van het rif afloopt.

De onvoorzichtigheid van den kapitein.

De raad heeft zich voorts afgevraagd, waarom de kapitein na het middagbestek de koers 305 gr. heeft gewijzigd in 311 gr. Hij stuurt, gelijk gezegd, feitelijk — met 1/8 streek drift — 312½ gr., terwijl de koers 314 gr. op de Morant Cays toeliep. Dit verschil van 1½ gr. is, onder de gegeven omstandigheden, zonder voortdurende controle, te gering. De kapitein heeft deze koersverandering verdedigd met het betoog, dat de koers 311 gr. op tien mijl van de Morant Cays af liep en dat dit hem voldoende voorkwam met het oog op de verwachte Westelijke stroom, onder de omstandigheden als hierboven reeds zijn uiteengezet, eenvoudig uitsloot. Men bedenke hierbij nog, dat de tien mijl afstand werd genomen van de drooglopende eilandjes zelve, hetgeen neerkomt op ongeveer 6 mijl van de dieptelijn rond het rif af.

Dat in verschillende gevallen, wanneer alles normaal is, een afstand van 10 mijl van een gevaarlijke plaats wel voldoende is, wil de raad niet tegenspreken. Echter deze niet verlichte gevaarlijke plaats moest in de donkere nacht gepasseerd worden, terwijl hier allerlei omstandigheden aanwezig waren, welke den kapitein bekend stonden en moesten zijn en welke die afstand onveilig maakten. De uitkomst heeft dit trouwens bewezen. Een Noordelijke of Oostelijke stroom welke de kapitein onmogelijk kon uitsluiten, was hier voldoende om het schip te doen stranden. Vooral ook de onmogelijkheid, waarin de kapitein 's avonds verkeerde om de plaats van het schip te controleren, weegt bij de raad zeer zwaar. Hij had toen nog uit kunnen sturen, b.v. te 9.32, toen hij 1/8 streek drift liet vervallen.

Alles was er tegen om met dit schip met 456 passagiers aan boord ook maar iets onnodigs te wagen. Er was bovendien niet de minste haast, daar met verminderde vaart werd gevaren om des morgens in Kingston aan te komen.Het is naar 's raads oordeel niet verantwoord, de waarschuwing van de zeilaanwijzingen in de wind te slaan.

De raad moet dus tot de conclusie komen, dat de kapitein **een ernstige fout heeft gemaakt en dat hij onvoorzichtig heeft gehandeld. De stranding van de „Rotterdam" is dan ook aan zijn schuld** te wijten. Een straf van schorsing acht de raad — zoals reeds gezegd — hier geboden en mitsdien straft het den betrokkene door hem de bevoegdheid te ontnemen om als kapitein te varen op een schip als bedoeld bij art. 2 der Schepenwet, voor de tijd van een maand.

ARUBA.

Politieberichten.

Van 6 tot en met 13 Februari 1936.

In de afgelopen week werden zes manspersonen ter ontnuchtering in bewaring gesteld, waarvan vier te Sint-Nicolaas en twee te Oranjestad. Deze personen waren allen in beschonken toestand op de openbare weg aangetroffen.

Assistentiën werden door de politie verleend:

te Oranjestad in de Rancho, alwaar een beschonken manspersoon zich schuldig maakte aan vechten op de openbare weg; hij is daarop ter ontnuchtering in bewaring gesteld;

te Sint-Nicolaas in een bierhuis nabij de politiewacht, alwaar een manspersoon, onder de invloed van alcohol verkerende, een vechtlustige houding aannam tegen de overige bezoekers; betrokkenne is, na kalmering, huiswaarts gezonden.

Tegen den manspersoon W. werd te Oranjestad proces-verbaal opgemaakt, terzake het in beschonken toestand als bestuurder optreden van een vierwielig motorrijtuig en daarmede rijden zonder enige verlichting op de Middenweg; betrokkene is ter ontnuchtering in bewaring gesteld.

Processen-verbaal werden opgemaakt tegen een drietal auto-bestuurders, terzake het rijden met niet krachtig werkende remmen, zodat deze motorrijtuigen een gevaar voor het overige verkeer opleverden.

In de afgelopen week werden door de politie talrijke waarschuwingen gegeven voor:

1. het in gebruik hebben van radio-ontvang-toestellen, zonder daartoe vergunning te hebben bekomen;

2. voor het zitten met koopwaren op openbare weg, eveneens zonder vergunning.

Betrokkenen zijn alsnog in de gelegenheid gesteld zich van de vereiste vergunning te voorzien, terwijl, indien daaraan geen gehoor wordt gegeven, door de politie zal worden overgegaan tot het opmaken van processen-verbaal.

Door E. M. werd aangifte gedaan van vernieling van een deur harer woning, gepleegd door T., wonende te Oranjestad.

Door C. R. werd aangifte gedaan van vernieling van een hem in eigendom toebehorende zeilboot.

Door S. de L. werd aangifte gedaan van bedreiging, gepleegd door C.L., die hem met een geopend knipmes in dreigende houding was achterna gelopen.

Door T. Y. F. werd aangifte gedaan, dat C. F. D. in de voor de nachtrust bestemde tijd met grote stenen tegen zijn woning had geworpen, waardoor de nachtrust werd verstoord. Waarschijnlijk betrof het een wraakneming.

Door M. H. werd aangifte gedaan van vernieling van een vaas, staande in hare woning, gepleegd door E. M., die aldaar aan het vechten was met een anderen man.

Kennis werd gegeven, dat er een aanrijding had plaats gehad op de Nieuwe weg. Bij onderzoek bleek, dat de bestuurder van een truck, genaamd F. P. Y., op welke truck een aantal passagiers zaten, die naar hunne respectievelijke woningen werden vervoerd en waarvan er een aantal met hunne benen opzijde daarbuiten zaten, tegen een lichtmast was gereden, doordat hij moest uitwijken voor een hem tegemoet komende motorrijtuig. Het gevolg van de aanrijding was, dat drie der passagiers met hunne benen bekneld geraakten tussen de truck en de lichtmast en daaraan verwond werden. Twee hunner werden in het hospitaal der PAN-AM ter verpleging opgenomen, terwijl de derde na verbonden te zijn geworden, huiswaarts kon keren.

Herhaalde malen wordt gewaarschuwd voor het gevaar van personen met trucks, die met hunne benen daarbuiten zitten. Het schijnt dat het leed eerst aan den lijve moet ondervonden worden, voordat men luistert.

Voorts werden nog enige aangiften gedaan van minder ernstige mishandelingen, **aanrijdingen en beledigingen.**

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

Aan den tijd. hulploods G. Z. de Haseth is ingaande 1 Maart 1936 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den tijd. seinmeester C. Evertsz is op eigen verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend. G. Rosario is als zodanig benoemd.

Aan den schrijver A. R. van Trikt is ingaande 15 Maart 1936 vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof, met vergunning deze vrijstelling en dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

De klerk R. C. Evertsz werkzaam op het Postkantoor te Curaçao is ingaande 13 Maart 1936 overgeplaatst naar het Postkantoor op Aruba.

De klerk J. B. van der Linde Schotborgh tijd. werkzaam op het kantoor van den Koloniaal Ontvanger is ingaande 13 Maart 1936 overgeplaatst naar het postkantoor op Curaçao.

Aan den Godsdienstleeraar op Bonaire A. van Essen is ingaande 12 Maart 1936 vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan acht maanden buitenlands verlof naar Nederland.

Aan den Heer Mr. L. Ch. **Kwartsz is ingaande 1 Maart 1936 eervol ontslag** verleend als Secretaris van de Voogdijraad op Curaçao en den Heer Dr. M. F. da Costa Gomez is als zodanig benoemd.

Aan Mej. C. N. van der Linde Onderwijzeres 2e klasse is ingaande 23 April 1936 negen maanden buitenlands verlof naar Nederland verleend.

ss. Statendam.

Heden is hier het ss. Statendam met 625 toeristen.

Tengevolge van de Staking in Venezuela was het schip reeds gisterenavond hier.

„Eenige katholieke bladen"

In een verklaring van de Directie der C.P.I.M. staat iets over „personen, die blijkbaar te goeder trouw zijn, en ten gevolge van het niet opnemen der Directie-mededeeling in **eenige katholieke bladen**, niet tijdig op de hoogte geweest zijn..."

Ofschoon misschien formeel niets tegen deze redactie is in te brengen, hebben we toch dezer dagen ondervonden, dat ze voor velen misleidend is geweest.

Want wat de bladen van het Apost. Vicariaat betreft, werd deze advertentie eerst aangeboden op Woensdagmorgen 5 Febr. tussen 10 en 11 uur, nadat deze bladen reeds verschenen waren. Aan den Hr. Bichon, die de advertentie aanbood, werd dit ook medegedeeld.

Bovendien wanneer de advertentie zou zijn verschenen in de beide papiamentse bladen La Cruz en La Union, zou toch een zeer groot aantal arbeiders, die buiten de stad waren met de publicatie van de C.P.I.M. niet tijdig op de hoogte zijn geweest, daar deze kranten eerst Zondags na de kerk worden verkocht.

Voor deze mensen was deze publicatie die voor Vrijdag 12 uur bekend had moeten zijn, toch te laat gekomen.

Hierop mag men wel eens de aandacht vestigen.

Naar Nederland.

Met de Hollandse boot zullen op 3 April naar Nederland vertrekken de Eerw. Paters de Bruin en Meesters, pastoor van Saba.

Sr. Iñes. †

Na een langdurig smartelijk lijden overleed Woensdag l.l. op Welgelegen de Eerw. Zuster Iñes (Rosa Maria Nicolaas).

Sr. Iñes was geboren te Bonaire op 7 Sept. 1900 en deed haar professie in de congregatie van de Zusters van Rozendaal op 8 Dec. 1923.

Sr. Iñes was jarenlang werkzaam op het St. Martinusgesticht voor de fraaie handwerken en was ook zeer bekwaam in het maken van ander kunstwerk.

Woensdagmiddag ll. had de uitvaart plaats door Mgr. Verriet en assistentie van vele geestelijken en familie.

God hebbe haar schone ziel als beloning voor haar arbeidzaam leven en grote lijden.

Nieuwe aardappelen.

De Gouvernementsveearts schrijft ons:

De twee laatste reizen heeft het SS. Baralt, dat de verbinding met de Bovenwindse Eilanden onderhoudt voor de handelaren enige zendingen aardappelen medegebracht, die op het eiland St. Eustatius verbouwd zijn.

De beschikbare hoeveelheid is enige duizenden kratten en ofschoon wat klein van stuk, is de smaak van de aardappelen heel goed, ze doen n.m. denken aan de bekende Hollandse nieuwe aardappelen.

De firma Henderson is de grootste afnemer van het product, behalve bij deze firma zijn de aardappelen verkrijgbaar bij de firma's Goos, Laurens, Halabi, van Grieken, Maat, Hoek, Mensing, **Vreugdenhil, Hollandse Winkel** en Hollandse Handelshuis.

De aardappelen komen juist in de goede tijd, omdat de Hollandse winteraardappelen slechter worden en op het eind lopen en de vroege aardappelen uit Madeira en Spanje pas over een maand of twee hier zijn.

Men zal goed doen de aardappelen iets langer te koken dan de gewone, daar de aardappel wat klein is, verdient het aanbeveling ze niet te schillen maar alleen te borstelen en met de schil te koken, daarna zijn ze gemakkelijk te pellen.

K
KRO
O **PHOHI-UITZENDING**

Op Zondag, 16 Feb. 1936 van 15—16 uur A.W.T. Op Golflengten 25.57 en 19.71 M.

1. Mars.
2. „Het reductie-systeem van Paraguay", door Dr. J. F. E. Einaar.
3. Militaire mars No 1, F. Schubert.
   b. Moment musicale, F. Schubert.
   Militaire mars No. 2, F. Schubert. door het K.R.O. Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de **Missiepost.**
6. Fragmenten uit de opera „Tiefland", E. d'Albert, door het K.R.O. Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.

K
KRO
O **Wereldprogramma**

Zondag 16 Febr. 1936.

bestemd voor Amerika via P.J.C. op Golflengte 31.28 M.

0.00 — 1.00 G.M.T.

1. Wilhelmus.
2. Slaet op den trommele, arr. Fred. Roeske, gezonden door de Kon. Mannenzangver. „Apollo" o. l. v. Fred Roeske.
3. Waarom een Nederlandse Wereldomroep, door Pater J. Dito O.P.
4. het Utrechtsch Stedelijk Orkest, o.l.v. Willem van Otterloo.
5. Ons Nederlands Wereldprogram, door Paul de Waart.
6. Jubilate Deo, Aichinger, gezongen door het K.R.O. Mannenkoor o.l.v. G. Vermeulen.

Regenval over de maand Januari 1936 in het tweede district.

Rust	8 m.m.
Scherpenheuvel	12.7 m.m.
Hato	19 m.m.
Sta. Rosa	22 m.m.
New Port	27.7 m.m.
Montagne	15.6 m.m.
Sta. Maria	7 m.m.
Blauw	3 m.m.
Gr. St. Joris	21.5 m.m
Zuurzak	12.6 m.m

Meester Piscaer.

Deze bekenden eerste Machinist van de de K.N.S.M. heeft na 40 jaren trouw te hebben gediend, Vrijdagavond met de „Simon Bolivar" Curaçao verlaten voor zijn laatste reis.

Heel wat Curaçaose kennissen heeft de Heer Piscaer in die 40 jaren opgedaan: tal van Paters, Fraters en Zusters overgebracht. De Hr. Piscaer was een beminnelijk mens en men was immer blij te horen, dat men met Meester Piscaer de reis maken zou.

Op verzoek van de Maatschappij is de Heer Piscaer thans door den Mnister van Waterstaat benoemd als lid van de Raad van Scheepvaart, een mooie welverdiende onderscheiding. We hopen, dat de Hr. Piscaer nog lange jaren hiervan moge genieten.

Aan de leden van de Algemene Arbeidersbond werkzaam bij de C.P.I.M.

Het Bondsbestuur vernam van de directie van de C.P.I.M. dat er zich gevallen van molestatie hebben voorgedaan.

Hoewel wij vertrouwen dat de bondsleden hieraan niet meedoen, richten wij niettemin aan allen het verzoek, om niemand op enigerlei wijze te molesteren.

Wij staan alleen in voor 100% Bondsleden.

Strenge Straffen.

Dezer dagen werden voor 't Kantongerecht behandeld de zaken betreffende het geweldadig optreden tegen de politie tijdens de staking.

De straffen waren gevangenisstraf van vier maanden.

Verplaatsingen.

Door Z. H. Excell. Mgr. P. I. Verriet is R. P. M. Lamers geplaatst op Pietermaai. R. P. B. Roghmans zal tijdens de Vasten de assistentie waarnemen op Barber. R. P. Hart is geplaatst op Soto. R. P. Elie is benoemd tot kapelaan op Otrabanda en R. P. van Looy zal tijdens de afwezigheid van Pater de Bruin diens plaats vervangen.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 17 tot en met 23 Febr. 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Young eagles.
Charlie Chans Courage.
Imitation of Live.

Roxy.

Happiness ahead.
Les miserables.

In Hollywood.

One more Spring
I give my love.
Wagon Wheels.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Cinelandia.

Morning glory.
Public Hero No. 1.
Strictly Dinamite.

Roxy.

Transatlantic Merry go round.
China town Sqaud.

Hollywood.

Diamond Jim.
Flying down to Rio.

Toen ik nog niet de heerlijke gaven bezat van het katholieke geloof en student was te Oxford, trof ik meermalen in één leeszaal tien mannen aan van één natie, maar met tien verschillende godsdiensten. Toen ik daarna in Rome was, trof ik daar in één leeszaal van het Vaticaan tien verschillende naties met één godsdienst aan.

Deze ervaring maakte op mij onbewust een diepe indruk en plotseling zag ik die grote geweldige eenheid van de Katholieke Kerk, die over heel de wereld, verdeeld over tal van landen, rassen en talen, één leer, één geloofsbelijdenis, één hoofd had. Toen gingen mij de ogen open voor de waarheid en ik zag de rampzalige verdeeldheid van het protestantisme, dat niet alleen in elk land afzonderlijk een eigen kerk en een eigen leer en sacramenten had, maar ook in eigen land, in eigen stad en dorp nog weer uiteen viel in allerlei secten. Toen begreep ik, dat dit hopeloos verdeelde protestantisme nooit de door Christus gestichte kerk kon zijn en lag de weg naar het katholicisme voor mij open.

Rob. Benson.

Een huisvrouw schimpt vaak op de in haar ogen best gelukte schotel, om door alle gasten tegengesproken te worden.

Het is een vrij ondankbare taak om op het gevoel te werken van iemand, die geen hart heeft.

De meeste jeugddwaasheden begaan wij op onze oude dag.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJDPROGRAMMA.

Zondag, 16 Februari.

TRAPPERS—VOLHARDING
Aanvang 3 uur precies.
TRANSVAAL—JONG-HOLLAND
Aanvang 4 uur precies.

RIO CANARIO:
ASIENTO—R.C.C.
Aanvang 4.15 precise.

Zondag, 23 Februari 1936.

MUNDO NOBO:
HERCULES—BISMARCK
Aanvang 3 uur precies.
R.C.C.—TRANSVAAL
Aanvang 4 uur precies.

RIO CANARIO:
ASIENTO—VOLHARDING
Aanvang 4.15 precies.

Zondag, 1 Maart.

TRANSVAAL—VOLHARDING
Aanvang 3 uur precies.
JONG HOLLAND—R.C.C.
Aanvang 4 uur precies.

RIO CANARIO:
ASIENTO—HERCULES
Aanvang 4.15 uur precies.

EEN VROUW ALS TORENWACHTER: Aan de Oostzee nam een vrouw de taak van haar man, die torenwachter was, over.

Rede Prinses Juliana voor „Kunst in Nood."

We ontvingen het verzoek van het comité tot nationale hulpverlening aan onze Nederlandse Beeldende Kunstenaars, bijgaande toespraak, door H.K.H. Prinses Juliana voor de beide Nederlandse zenders ten behoeve van de steunactie van het Comité „De Kunst in Nood", gehouden op Dinsdag 21 Januari, ten 20.30 in onze kolommen te willen opnemen.

Nog steeds blijft Nederland gebukt gaan onder tijdsomstandigheden, die voor velen in hoge mate zorgwekkend zijn. Menige belangengroep beseft onvoldoende de moeilijkheden, waarmee een andere te kampen heeft, en zij, die kunnen en willen helpen, weten niet altijd de wegen, die geopend zijn om de nood van een bepaalde groep te verlichten.

Thans wil ik U in het bijzonder wijzen op de schilders en de beeldhouwers, die in het Land van Rembrandt gebrek lijden. Het zijn immers de kunstenaars, die schoonheid in ons leven brengen door hun scheppende kracht; doch noodgedwongen zijn hun kunst-uitingen tegenwoordig voor menigeen een luxe geworden.

Ons land dankt zijn roem voor een zeer belangrijk deel aan de schilderkunst, waarmee het overal en ten allen tijde grootste bewondering heeft opgewekt. De Musea van vele landen hebben ereplaatsen ingeruimd voor Hollandse meesters. Het zou een ondraaglijke gedachte zijn, wanneer onze schilderkunst door nood en ontberingen zou worden geschaad en onze kunstenaars hun ondergang moesten tegemoet zien. Daarom moet helpen, wie kan.

Reeds is véél ondernomen tot steun aan deze noodlijdenden. Zo heeft het te Den Haag zetelende Comité „De Kunst in Nood" al herhaaldelijk dringend de aandacht gevestigd op deze ernstige toestand. Het heeft een steunactie ondernomen, waaraan zeer, zéér velen in den lande spontaan hebben deelgenomen. Van alle zijden is het Nederlandse volk te hulp gekomen en droeg men het zijne bij. Het Comité „De Kunst in Nood" heeft, tijdens de drie jaar, dat het zijn werk verricht, ondervonden, dat tallozen bereid zijn, te offeren voor onze kunstenaars.

Ons volk heeft bij deze steunactie een grote **eenheid** betoond en het gevolg is geweest, dat aanzienlijke geldsommen konden worden beschikbaar gesteld. Maar de nood gaat voort en ons land telt vele en zeer begaafde kunstenaars, die moeten worden geholpen, zolang dit nog enigermate in onze macht ligt!

Het Comité „De Kunst in Nood", dat grotendeels de leiding van dit reddingswerk op zich genomen heeft, is gewend de kunstenaars te steunen door middel van aankoop hunner werken. Zodoende heeft dit Comité een rijk bezit aan schil derijen, grafische kunst en beeldhou werken verworven, die werden tentoo gesteld in tal van Nederlandse gemee ten. Thans hebben deze exposities ha taak vervuld en wil het Comité deze gr te en belangrijke kunstcollectie verspr den. Dit geschiedt in de vorm van e verloting. Daardoor zal het mogelijk zij zich zulk een kunstbezit aan te schaff Hiermee bereikt het comité tevens, d het zijn kunstcollectie onder het vo brengt, waarbij allen er een gelijke ka op hebben. En daardoor verkrijgt m weer nieuwe gelden, waarmee het C mité zijn arbeid kan voortzetten, tot l tijd en wijle anderen die taak blijve zullen hebben overgenomen.

Mijn Moeder heeft op verzoek van h Comité „De Kunst in Nood" twee schi derwerken van haar hand beschikba gesteld ter reproductie in kleuren. H vervaardigen van deze kleurendrukk is een buitengewoon zorgvuldig en nau keurig werk geweest, een werk, dat m in Nederland zeer goed verstaat, zo wij hebben kunnen constateren.

Deze kleurenreproducties zijn versch nen als even zovele premies, ten behoe van de nieuwe steunactie, die het Comi thans ondernomen heeft, en worden ve krijgbaar gesteld voor één gulden en ti cent per stuk, waarop bovendien een l op de schilderijen kosteloos wordt bijg voegd. Het adres, waar reproducties, z wel als loten verkrijgbaar zijn, luidt:

Van Hoboken's Bank te Den Haag.

Ik doe een ernstig beroep op U, o deze actie steunen door één- of meerm len ƒ 1.10 te storten op het giro-numm van Van Hoboken's Bank te Den Haa op nummer 8-4-7-2-6. De prijzen vorm een keur uit het werk der Nederland schilders en beeldhouwers. Wilt door U bijdrage een bewijs geven van Uw med leven met onze Nederlandse kunstenaa die in deze tijd zo zwaar zijn getroffe Laten wij nogmaals elk het onze doe eensgezind en vastberaden, om deze noo te keren. Om deze dragers van onze c tuur, deze scheppers van schoonhei deze vertegenwoordigers der Nederlan se beschaving door de nood der tijd heen te helpen.

Landgenoten!

Gij, die naar Mij luistert: zo gij ku helpt mede en draagt Uw deel bij! Mo aller inspanning worden bekroond m geluk in de harten onzer Nederland kunstenaars.

Ik heb gezeg

De ergste pijn wordt veroorzaakt doo eigenzinnigheid.

Wie zijn hartstocht niet weet te b heersen, draagt buskruit in zijn binne ste en is daardoor gevaarlijk voor zi zelf en zijn omgeving.

Die spreekt zaait, die luistert maait.

Satyre en humor.

Verzorgt uw rug.

Heb je wel opgemerkt, zei de cultuurhistoricus, dat het accent van de mode, zoals men dat noemt, zich steeds meer van de voor- naar de rugzijde verplaatst? Bij de mannen, die op dit punt hopeloos conservatief zijn, is het nog nauwelijks merkbaar; maar bij de vrouwen, die zich sneller aanpassen, is het overduidelijk. Het hoedje, aan de achterzijde versierd, bedekt het voorhoofd en vaak ook de de ogen, maar zet de krullen in de hals in de kijk. „Het costuum heeft knopen en tressen op de rug, ook al is de sluiting van voren. De japon...

Ge meent misschien, dat het een gril van de mode is. Neen, het is een cultuurhistorisch verschijnsel. Het is een gevolg van het één-richtings-verkeer.

In alle auto's en bussen zitten onze tijdgenoten met het gezicht in dezelfde richting en zien alleen elkanders rug. Op de trottoirs van de best-geordende steden lopen de mensen elkander niet tegemoet, maar treden op elkanders hielen. Zelden ziet men nog een tijdgenoot als tegenligger; men ziet hem dorogaans in de nek.

Daarom, zei de cultuurhistoricus, verzorgt uw rug.

De pingelaarster.

Zekere dame was op de vismarkt bekend als zijnde een pingelaarster van de ergste soort.

„Nu durf ik er toch wat om verwedden," zei een der visverkoopsters, „dat zij bij **mij** niet meer zal afdingen."

„Top!" riep een andere visvrouw. „Ik wed om twee kwartjes, dat ze 't toch doet."

De „pingel" kwam.

„Hoeveel voor die drie visjes," sprak zij.

„Je mag ze voor niks meenemen," lachte de visvrouw, zeker van haar overwinning.

„Geef er dan nog eentje bij," klonk de verbluffende vraag, „want mijn man lust er ook wel twee!"

Kindervraag.

Tonnie: „Pa, wat is een sneltrein?"

Pa: „Dat is een trein die nergens stilhoudt."

Tonnie: (na een poosje): „Pa, hoe komen de mensen er dan uit?"

Hatelijke drufout.

(Ontleend aan een propectus betreffende het nemen van aandelen in een nieuw opgerichte bank): „Bij de inschrijving wordt 20% gestort. De rest van het bedrog wordt later in termijnen betaald."

Het bekroonde antwoord.

Een Parijs blad, dat van grappen houdt, publiceerde een prijsvraag van de volgende inhoud: „Veronderstel dat de heren Herriot, MacDonald, Hitler en Mussolini te zamen een ballontocht maken en dat de ballon wegens overbelasting dreigt te verongelukken; er is maar één uitweg: één van de passagiers opofferen en overboord zetten! Wien zoudt u kiezen om het eerst aan de beurt te komen?"

Er kwam een groot aantal antwoorden in, waarin de bedenkelijke voorkeur voor den een of ander van deze vier lang en breed werd uitgemeten.

Eén antwoord kreeg de prijs en dat luidde: **de zwaarste.**

Voor de rechtbank.

„Beklaagde, laat eens zien, hoe of je den getuige zijn horloge afgenomen hebt."

„Dat zou dus een privaat-les voor beginnelingen zijn, mijnheer de rechter. Mijn tarief daarvoor is 5 gulden."

Het kinderbrein.

„Moeder, nu weet ik, waarom de kuikens uit de eieren komen."

„Waarom dan?"

„Omdat ze bang zijn, dat ze anders meegekookt zullen worden."

Onverhoord.

Grootmoeder (op bezoek): „Bid je 's avonds ook voor mij?"

Kleinzoontje: „Ja, maar het heeft nog nooit iets geholpen."

„Geholpen? Hoezo?"

„U hebt deze keer ook al niets meegebracht."

Sterke ingewanden.

Hij: „Heb je het gehoord van Peter? Hij heeft bij vergissing zwavelzuur ingenomen."

Zij: „Allemensen! Dat heeft hem zeker wel pijn gedaan?"

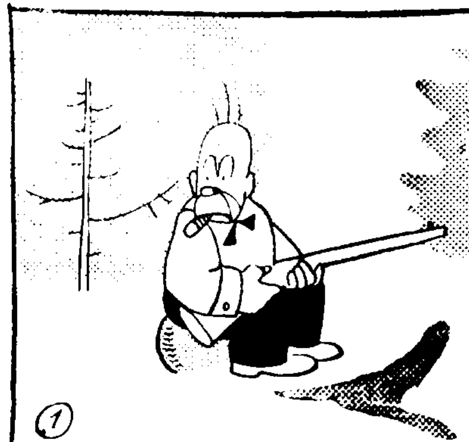
Hij: „Nee, hij zegt, dat het enige opmerkelijke was, dat er gaten in zijn zakdoek kwamen, als hij zijn neus snoot."

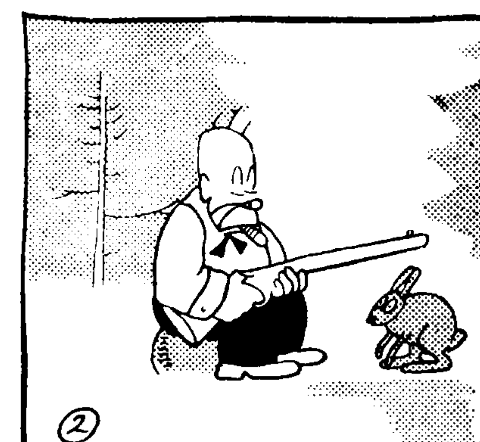
Toppunten.

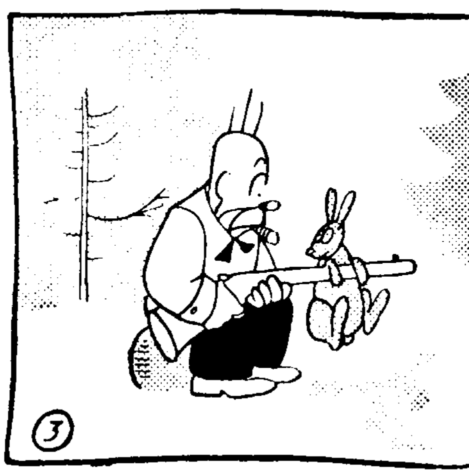
Twee jongens waren tegen elkaar aan 't optroeven over de verstrooidheid van hun respectieve ooms.

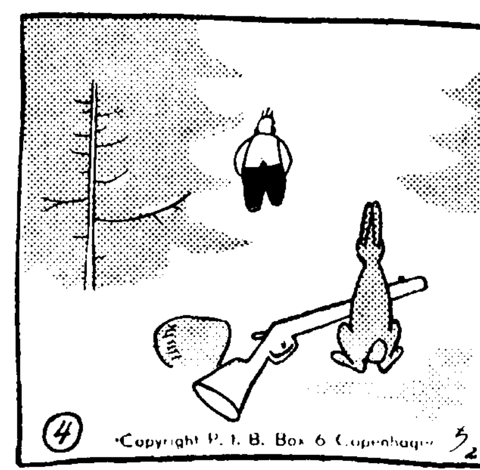
„Mijn oom," zegt de ene, „is zo verstrooid! Gisteren wou hij op zijn fiets springen, en toen viel hij zich een bloedneus omdat... hij zijn fiets niet bij zich had!"

„Da's nog niks!" sprak de andere. „Mijn oom streek op een avond een lucifer aan, omdat ie er niet helemaal zeker van was, of hij de kaars wel had uitgeblazen!"

ADAMSON, DE TEERHARTIGE JAGER.